

Altı Dilli Avusturalyalı Türk Osman Bölüm 2

– Azizoğlu · 10 Şubat 2018

Üç aylık italyaya kaçak girme cezama çekmek için yarı açık bir ceza evine attılar ceza evinden kaçmak mümkündü ama kaçarsam mülteci kampında ki mültecilere tanınan haklardan yararlanamayacağımı ve kimlik tesbitim yapıldığında kampa değilde tekrar ülkeme gönderileceğimi tercüman eşliğinde söylemişlerdi zaten kimlik tesbitimin yapılması mümkün değildi mahkemede adım Osman soyadım gariboğlu ama hiç bir yerde kaydım kimliğim yok türkiye de bir kaydım yok türkiye den sorabilirsiniz ben türkiye de aslı Yugoslav çingenesi olan bir ailenin çocuğuyum şu anda hayatta olan bir ailemde yok akrabalarımda Allah bilir hangi memlekte çadır kurmuşlardır bilmiyorum demiştim gerçektende öyleydi üzerimde hiç birşeyim yoktu olmayan birşeyi nasıl isbat ederler diye düşünüyordum ve bu yalanları söylemek zorundaydım O kadar çok kendimi gerçekçi bir yol izlemeye kaptırmıştımki memleketimi anamı babamı gerçekten unutmuş gibi bir halim vardı hiç aklıma bile gelmiyordu yaşadığım yerler hepsini hafızamdan silmiştim

Öyle bir haldeyken ceza evine düşmüştüm uzun bir koridorda sağlı sollu birer ikeşer kişilik odalar vardı beni bir italyanın kovuşuna verdiler ilk gün bir oda da beraber kalacağım Andırıyano ile tanıştım o benim dilimi bilmiyor ben onun dilini bilmiyorum ama orda yaşamak için mecbur dillerini öğrenmem gerekti Andırayanoya sorular soruyorum bana bişeyler öğretsin diye sorduğum soru örneğin gösteriyordum öğrenmek istediklerimi kaşık çatal bıçak yemek su gibi gördüğüm dokunduğum herşeyi Andırıyano da bana italyanca gösterdiğim nesnelere isimlerini söylüyordu bir hafta içinde bayağı kelimeler öğrendim Andırıyano banım öğrenme kabiliyetime hayran kalmıştı ceza evi bana bir okul gibi olmuştu günler su gibi geçiyordu inanın günlerimin yavaş geçmesini istiyordum Andırıyanoyu çok sevmiştim nekadar karısını dövmekten ceza evine düşmüş bir adam olsa da kendisi çok iyi bir insandı Andırıyano dan yeterince kendimi anlatacak kadar İtalyanca öğrenmiştim hemde iki ay gibi kısa bir sürede ceza evinde hiç sıkılmadım üç ay gibi bir süre hızla geçti iki polis geldi senin kimlik tesbitin yapılamadı şimdi bizimle geleceksin seni mülteci kampına götüreceğiz dediler bende tamam dedim ceza evinde başta Andırıyano olmak üzere orda tanıdığım birkaç italyanla vedalaştım

Beni iki polis aldı mülteci kampına götürdü geldiğim kampta küçük bir binaydı kapısında iki görevli memur vardı bana memurlar orda kendilerinin tanıyacağı şekilde Osman garipoğlu adıma bir kimlik doldurdular beni içeri aldılar dışarı çıkmam kesinlikle yasaktı kampta üç beş aile ve iki kişi yalnız Almanyadan nazi zulmünden kaçan yahudiler vardı kamp deyince öyle binlerce kişi alacak bir kamp değildi beni o iki yalnız yahudinin kaldığı odaya verdiler yan odalarda da çocuklu aileli yahudiler vardı onlarla beraber bir ay im geçmişti ve kamptaki yahudilerden almanca öğreniyordum biraz bişeyler öğrenmiştim yahudiler Almanyada savaş olduğunu söylüyorlardı yahudilerden bir kaç kelime Almanca öğrenene kadar almanyada neler olup bittiğinden haberim yoktu yahudilerden öğrendim Almanyada olup biteni

tam iki ay olmuştu kamptaydım dışarı çıkamıyorum ne bir yerden haber geliyor nede soranım vardı akibetim nasıl olacak bir bilgide yoktu kamp artık beni sıkmişti bir yolunu bulup mutlaka kamptan kaçmam gerektiğini anladım artık kapıda ki görevlilerin dalgın bir anını gözetleyip duruyordum öyle müsait bir an bulduğumda kaçmayı kafama koydum

Birgün iki kamp görevlisinin biri aileli yahudilerin odasına gitti kapı kulubesinde oturan görevli yalnız kalmıştı baktım oda bişeylerle meşgul sırtı kapıya dönük anında karar verdim beni görmesin diyerek eğilerek kepidan çıktım ve var gücümle koşarak bir sokağa girdim kapı görevlisi beni germediğinden emindim kaçtığımı farketmeleri belki bikaç saat belki birgün alacağını düşünüyordum vakit akşam yatsı vakti falandı bütün gece bir yol kenarında yürüdüm kampın olduğu şehiri çıktım ve beş on kilometre şehirden uzaklaşmışım sabah olmuştu aç karnına yol yürümekten artık takatim kesilmişti yol kenarından birkaç kilometre uzakta ağaçlık bir alan görünüyordu oraya gidip belki meyve ağacı falan bulurum diye oraya gitmek için yoldan ayrıldım ağaçlık alana vardım meğer orası bir çiftlikmiş bir tek katlı büyük ev ve ahır vardı okadar çok acıkmıştımki eve gidip yiyecek istemekten başka çarem yoktu çiftlik evinin kapısına vardığımda çiftliğin sahibi ahırdan hayvan göpresi taşıyordu beni görünce ne işin var burda diye sordu bende iş arıyorum buraya sormak için geldim deyince ne iş yaparsın diye sordu ne iş olursa yaparım dedim yeterki yatacak bir oda ve yiyecek verin dedim adam tamam burda çalışabilirsin ama fazla para veremem dedi tamam ne verirsen ver benim kalacak yerim yok yeterki siz beni burda işe alın dedim ve anlaştık adamın adı Basile idi çiftlikte karı koca kalıyorlardı iki evli çocukları varmış onlarda ayda yılda bir gelirlermiş çiftliğe

iki gün basile ile beraber ahırda ve çiftliğin bahçesinde çalıştık bana bir oda vermişti besille ve karısı çok iyi insanlardı beni sevdiler ve başımdan geçenlerin hepsini onlara anlattım benim kimliksiz bir kaçak olduğumu öğrendiler ve gerçekçi konuştuğum için benim yanlarında çalışmama izin verdiler aradan bir buçuk ay falan geçmişti basile den para falan istemiyordum yememe içmeme iyi bakıyorlardı bir gün akşam üzeri çiftlik evinin önünde otururken basile ye bir kaç ay daha yanında çalışayım ondan sonra biraz harçlık ver gideyim dedim basile dedi nereye gideceksin burdan çıktığın an yakalanırsın seni yine kampa götürürler hem itallyada hiç bir yer bilmiyorsun nereye gidersin dedi Almanyaya gideceğimi söyledim basile güldü ve aklınımı yedin zaten Almanyadan isnalar kaçıyor sen oraya gitmek istiyorsun diye ama ben almanyada savaş olmasına rağmen aklıma koymuştum Almanyaya gitmeyi basile bana tamam sen benimle üç beş ay daha çalış sana biraz para vereyim beraber tirene bineriz seninle almanya sınırına kadar gideriz senin almayaya geçmene yardımcı olurum beni oğlan alpler dağlarında almanya sınırına yakın bir yerde oturuyor bende oğlumu görmüş olurum dedi tamam dedim

çiftlikte çalışmaya devam ettim ahırda on beş inek dört beş dana vardı onların yemlerini veriyor altlarını süpürüp temizliyordum basile ve karısı ineklerin sütlerini sağıp çiftlik evinin bir bölümünde piza peyniri yapıp götürüp şehirde satıyorlardı çiftliğe gidip gelenlerde vardı onlarlada tanışıp konuşuyordum italyancayı çok güzel konuşuyordum beş altı ay boyunca Tükçe konuşmadım e insan mecbur kalırsa

hangi dil olursa olsun kısa sürede öğrenir ve bende mükemmel bir italyanca öğrenmiştim birgün basile bana aylardır burdasın genç adamsın hiç canın eğlenmek istemiyor mu seni bir akşam şehire eğlenmeye götürüyüm dedi bende olur dedim basile karısınada beni eğlendirmeye götüreceğini söylemiş o hafta Cumartesi günü akşam at arabasına basile ile birlikte bindik on kilometre uzaktaki şehire gittik bir birahane önüne arabayı çektik ve birahaneye girdik bir masaya oturduk birahane pavyon gibi bir yerdi kadınlar kızlar doluydu basilleyle birlikte orda beş altışar şişe bira içtik yani eğledik sabaha karşı ordan çıkıp tekrar çiftliğe geldik nasıl yattım bilmiyorum öğleye kadar yatmışım kalktım hemen ahıra girdim hayvanların yamini suyunu verdim basile ve karısı da kalkmışlar kahvaltı hazırlamışlar kafvaltıya oturduk basile nin karısı bana takılmaya başladı kızlar nasıldı Osman diye bende kendisini anne gibi seviyordum sorduğu sorudan utandım cevap veremedim tabi oda anladı utandığımı şaka yapıyorum falan dedi gülüştük

basile ve karısı beni çok sevmişlerdi çiftlikten ayrılmamı istemiyorlardı ama ben ayrılıp Almanya ya gitmek istiyordum beş altı ay geçmişti çiftlikte basile den hiç para almamıştım artık ben gitmek istiyordum dedim basile ye tamam haftaya tirene bineriz bende seninle geleceğim yalnız seni tirene bindirmek için kimlik şart yoksa bindirmezler ama ben onu düşündüm bir arkadaşımın senin yaşlarda sana biraz benzeyen bir oğlu var onun kimliğini alırım seni tirene bindirine kadar dedi ben çok sevindim basile gerçekten baba gibi bir adamdı çevresinde de çok seviliyordu gitti arkadaşının oğlunun kimliğini aldı artık onlara ne söyledide kimliği aldı bilmiyorum çiftlikte artık son günümüdü sanırım aylardan eylülde akşam çiftlik avlusunda bir ateş yaktık oturduk bol bol sohbet edip yattık sabah erken basile nin bir arkadaşı geldi at arabasıyla bizi şehirdeki istasyona götürdü ordan italyanın Ankona şehrine bilet aldık ve iki saat bekledikten sonra basile ile tirene bindik tiren yolculuğumuz on saate yakın sürecekti basile bana hep Almanya dan bahsediyordu savaş bitti ama taş üstünde taş yok orda ne yapacaksın diyordu bende işte beni Almanya ya çeken bir duygu var içimde illa Almanya ya git diyor diyordum basile benim böyle cesaretli konuşmalarına hep hayret ediyordu böyle sohbetle on saatlik yolumuz bitti ama Ankona da inip alpdağlarında ki bir kasabaya tekrar binmemiz gerekiyormuş ve Ankona da indik bir gün istasyonda bekledik ondan sonra tekrar alp dağlarına giden bir tirene bindik ineceğimiz yer Almanyanın agusbur şehrine yakın bir sınır kasabasıymış ve orda basile nin evli polis memuru oğlu varmış daha önce söylediler ama bana polis olduğunu söylememişlerdi basile den tirende öğrendim oğlunun polis olduğnu..devam edecek